

РЕШЕНИЕ

№ 9528

гр. София, 21.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 25.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **1305** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.175 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ и чл.248 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ във вр. с чл.144 АПК.

Образувано е по молба на адв.М. В. с искане на основание чл.175, ал.1 АПК да бъде поправено постановеното по делото решение в частта за разноските поради несъответствие между изписаната цифрово и графично сума, присъдена като разноски на жалбоподателите. Освен това е направено искане за присъждане на допълнително 33 лева, представляващи платена такса на банката за три превода – за държавна такса, първоначален депозит за възнаграждение на вещото лице и допълнителен депозит за възнаграждение на вещото лице.

С оглед последното искане препис от молбата е изпратен на ответника като в срока по чл.248, ал.2 ГПК той е депозирал становище, в което моли искането в първата му част да не бъде уважавано, тъй като превес следва да бъде даден на изписаната словно сума. По отношение на искането във втората му част аргументира, че то е недопустимо поради липса на списък на разноските. В условията на евентуалност мотивира съображения за неоснователност, тъй като банковите такси не представляват разноски по см. на ГПК.

Съдът, като се запозна с изложеното в искането и становището на ответника, намира следното от фактическа и правна страна:

По искането за поправка на допуснатата очевидна фактическа грешка:

Съгласно разпоредбата на чл.175, ал.1 АПК, съдът по свой почин или по

искане на страна може да поправи допуснати в решението писмени грешки, грешки в пресмятането или други подобни очевидни неточности. Очевидна фактическа грешка е всяко несъответствие между формираната воля на съда и нейното изразяване в решението.

В процесния случай производството по делото е приключило с постановяването на Решение № 2850/26.04.2024г., с което по жалбата на О. И. В., Т. И. П., Е. П. Г., Д. П. Я., Я. Д. С., В. Б. Н., Ц. П. М. – Г., Б. П. М. – Т., Н. В. И. и И. Т. И. е изменена Заповед № СОА23-РД40-187/21.12.2023г. на кмета на Столична община в частта на определеното с нея обезщетение за отчуждаваната реална част от поземлен имот с идентификатор 68134.905.1472 с площ 131 кв.м /имот с проектен идентификатор 68134.905.1133/ като го увеличава от 19 812,44 лева на 25 023,69 лева, разпределено съобразно квотите на собственост, с индивидуални размери, посочени в заключението на вещото лице като е осъдена Столична община да заплати на О. И. В., Т. И. П., Е. П. Г., Д. П. Я., Я. Д. С., В. Б. Н., Ц. П. М. – Г., Б. П. М. – Т., Н. В. И. и И. Т. И. сумата в размер на 900 лева, представляваща разноски по производството, но словом сумата на разноските е посочена като шестстотин лева.

Видно от мотивите на съдебния акт в частта, касаеща разноските по производството, съдът изрично е посочил, че такива са доказани в общ размер на 3600 лева, от които 100 лева за заплатена държавна такса, 800 лева за внесен депозит за възнаграждение на вещото лице и 2700 лева за заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 19.01.2024г., сключен между адвоката и Б. П. М.. Поради последното разноските за адвокатско възнаграждение, което е заплатено изцяло от жалбоподателката М. са присъдени на нея, който въпрос не е предмет на искането. Останалите разноски в общ размер на 900 лева /100 лева за държавна такса и 800 лева за възнаграждение на вещото лице/ са направени общо от жалбоподателите, поради което и се присъждат на всички тях. При словното изписване на сумата съдът е допуснал опущение, като е посочил различна сума, която не съответства на действително формираната му воля и доказателствата по делото. Това опущение представлява очевидна фактическа грешка, която следва да бъде поправена по посочения ред.

По отношение искането в частта му за изменение на съдебното решение в частта за разноските и присъждане допълнително на сумата в размер на 33 лева, представляваща разноски за банкови такси във връзка със заплащането на държавната такса и депозитите за възнаграждение на вещото лице, съдът намира, че то е недопустимо, тъй като от жалбоподателите не е представен списък на разноските.

Съгласно разпоредбата на чл.80 ГПК, приложима субсидиарно в съдебно-административното производство на основание препращащата разпоредба на чл.144 АПК, страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. В този смисъл е и произнасянето на Върховния касационен съд в Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012г. – т.9 от него.

Дори да се приеме, че изявлението на адв.В. в хода на устните състезания, а именно, че претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, възнаграждение на вещото лице и държавна такса, представлява списък на разноските, обективиран в протокола от съдебното заседание на 25.04.2024г., то там

не се съдържа претенция по отношение на заплатените банкови такси.
Водим от горното и на основание чл.175, ал.2 АПК и чл.248, ал.3 ГПК вр. чл.144 АПК,
Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ДОПУСКА поправка на очевидна фактическа грешка в диспозитива на Решение № 2850/26.04.2024г., постановено по адм.д. № 1305/2024г. по описа на Административен съд София-град като във втория му абзац думата „шестстотин“ да се чете „деветстотин“, съответстваща на цифровия израз.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането в частта му, с която се иска изменение на Решение № 2850/26.04.2024г., постановено по адм.д. № 1305/2024г. по описа на Административен съд София-град в частта на присъдените на жалбоподателите О. И. В., Т. И. П., Е. П. Г., Д. П. Я., Я. Д. С., В. Б. Н., Ц. П. М. – Г., Б. П. М. – Т., Н. В. И. и И. Т. И. разноски за държавна такса и възнаграждение на вещото лице и ПРЕКРАТЯВА производството по искането в посочената част.

Решението в частта му с характера на определение може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му на страните, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд. В останалата му част решението не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: